

EBA/GL/2020/04

04/05/2020

Smernice o določitvi tehtane povprečne zapadlosti tranše v skladu s točko (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora ali o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve v zvezi s poročanjem

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 30.08.2020 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da smernic ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletišču organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2020/04“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletišču organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Vsebina

5. Te smernice določajo metodologijo za merjenje zapadlosti tranše (MT) kot tehtane povprečne zapadlosti (WAM) pogodbenih plačil v okviru tranše (CF_t) iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013². Za ta namen je v teh smernicah opredeljeno, kako določiti pogodbeno plačila iz omenjenega člena. Določeni so tudi podatki, potrebni za uporabo pristopa tehtane povprečne zapadlosti (pristopa WAM) ter njegovo spremljanje in izvajanje.

Področje uporabe

6. S temi smernicami se izpolnjuje pooblastilo organa EBA za izdajo smernic v skladu s členom 257(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.
7. Te smernice se uporabljajo za institucije, ki merijo zapadlost tranše v skladu s točko (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Naslovniki

8. Te smernice so namenjene pristojnim organom iz točke (i) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in finančnim institucijam iz člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Opredelitev pojmov

9. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) 2017/2402³.

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

³ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

3. Izvajanje

10. Te smernice se začnejo uporabljati 1. septembra 2020.

4. Smernice

4.1 Pogodbena plačila iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

4.1.1 Tradicionalno listinjenje

11. Pri tradicionalnem listinjenju bi morale institucije določiti pogodbena plačila iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na podlagi pogodbenih plačil, ki jih originator plača subjektu s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE), in pogodbenih plačil, ki jih SSPE plača imetnikom tranše. Za ta namen bi morale institucije zaporedoma izvesti naslednje korake:

(a) pogodbena plačila kreditorejmalcev iz naslova osnovnih izpostavljenosti, ki se plačajo subjektu s posebnim namenom pri listinjenju, se določijo z uporabo modela sredstev, opredeljenega v razdelku 4.3;

(b) rezultati, ki izhajajo iz uporabe modela sredstev se upoštevajo pri izračunu pogodbenih plačil, ki jih SSPE plača imetnikom tranše v skladu z vrstnim redom plačil, določenim v dokumentaciji o poslu, na podlagi uporabe modela obveznosti, pri čemer se zaporedoma izvedeta naslednja koraka:

(i) določi se skupni znesek denarnega toka, ki ga plača SSPE, kot je določeno v razdelku 4.4.2;

(ii) pogodbena plačila se razporedijo med imetnike tranše, kot je določeno v razdelku 4.4.3.

12. Izid iz točke (b) zgoraj bi moral šteti za pogodbena plačila za namene točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

4.1.2 Sintetično listinjenje

13. Pri sintetičnem listinjenju bi morale institucije določiti pogodbena plačila iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na naslednji način:

(a) Če se za tranše uporablja kreditno zavarovanje, bi moralo veljati, da so pogodbena plačila iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 seštevek:

(i) pogodbenih plačil, ki jih originatorju plačajo kreditorejmalci iz naslova osnovnih izpostavljenosti, in ki so namenjena znižanju neporavnane zneska tranše, in

(ii) pogodbenih plačil iz naslova premij, ki jih originator plača dajalcu zavarovanja za zavarovano tranšo, kot je določeno v razdelku 4.5.

- (b) Pri tranšah, ki niso tranše iz točke (a) zgoraj, bi morale veljati, da so pogodbena plačila iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 le pogodbena plačila, ki jih originatorju plačajo kreditorejmalci iz naslova osnovnih izpostavljenosti, in ki so namenjena znižanju neporavnane zneska tranše.

4.2 Podatki in informacije

4.2.1 Viri podatkov o osnovni skupini izpostavljenosti

Uporaba notranjih podatkov

- 14. Za namene uporabe pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morale institucije uporabiti notranje podatke o osnovnem portfelju listinjenih izpostavljenosti, če so te serviser listinjenih izpostavljenosti.

Uporaba zunanjih podatkov

- 15. Če institucije niso serviser listinjenih izpostavljenosti in nimajo dostopa do notranjih podatkov, bi morale uporabiti le naslednje vire zunanjih podatkov:
 - (a) podatke, ki jih predloži originator, sponzor, SSPE ali serviser neposredno ali posredno prek tretje osebe, ki zagotavlja podatke,
 - (b) podatke o osnovnih izpostavljenostih listinjenja, ki jih zagotovijo originator, sponzor in SSPE v skladu s točkama (a) in (e) člena 7(1) Uredbe (EU) 2017/2402,
 - (c) podatke o osnovnih izpostavljenostih listinjenja, ki so zahtevani na podlagi člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402,
 - (d) dokumentacijo o poslu.

4.2.2 Podatki o osnovni skupini izpostavljenosti

- 16. Za namene uporabe pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morali biti podatki, potrebni za uporabo modela sredstev, opredeljenega v razdelku 4.3, popolni.
- 17. Če so podatki, potrebni za uporabo modela sredstev, nepopolni, bi morale institucije izvesti potrebne prilagoditve, določene v tem razdelku. Če pomanjkanje podatkov zadeva tekoče stanje glavnice ali valutno denominacijo osnovnih izpostavljenosti, institucija ne bi smela uporabiti pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- 18. Prilagoditve iz odstavka 17 bi morale temeljiti na najbolj konservativni predpostavki, ki bi morala predpostavljati, da se pogodbena plačila, ki so najbližje končnemu zakonskemu roku zapadlosti posla, odložijo. Za ta namen bi morale institucije najprej uporabiti razpoložljive informacije o merilih primernosti iz dokumentacije o poslu, nato pa upoštevati spodnji

neizčrpan seznam prilagoditev glede na to, katere informacije o osnovnih izpostavljenostih so nepopolne.

Če so informacije o osnovnih izpostavljenostih nepopolne glede:

- (a) datuma zapadlosti, bi morale institucije uporabiti končni zakonski rok zapadlosti;
 - (b) načina odplačila, bi morale institucije uporabiti odplačilo ob koncu zapadlosti, tj. odplačilo, pri katerem se celotna glavnicna odplača v zadnjem obroku;
 - (c) pogostosti načrtovanih odplačil glavnice, bi morale institucije uporabiti letno pogostost, če je zaradi zadevnega načina odplačila potrebno plačevanje v rednih obrokih;
 - (d) pogostosti načrtovanih plačil obresti, bi morale institucije uporabiti letno pogostost, če je zaradi zadevnega načina odplačila potrebno plačevanje v rednih obrokih;
 - (e) tekoče obrestne mere, kadar so v dokumentaciji o poslu navedene informacije o razponu obrestnih mer za listinjene izpostavljenosti, bi morale institucije uporabiti najnižjo možno obrestno mero.
19. Z odstopanjem od točke (e) odstavka 18, bi morale institucije za izpostavljenosti, pri katerih neodplačani znesek izpostavljenosti, v zvezi s katerimi informacije o tekoči obrestni meri niso na voljo, ne presega 5 % celotnega neodplačanega zneska listinjenih izpostavljenosti, uporabiti z izpostavljenostjo tehtano povprečje obrestne mere listinjenih izpostavljenosti, za katere so te informacije na voljo.

4.2.3 Informacije o poslu listinjenja

20. Za namene uporabe pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi se morale institucije zanašati na verodostojne in zanesljive vire informacij.
21. Dokumentacija o poslu bi morala biti glavni vir informacij za izračun pogodbenih plačil, ki jih SSPE dolguje imetnikom pozicije v listinjenju v tradicionalnem listinjenju, ter za izračun pogodbenih plačil, ki izhajajo iz dogovora o zavarovanju med kupcem zavarovanja in dajalcem zavarovanja v sintetičnem listinjenju.
22. Institucije bi morale uporabiti zlasti informacije, razpoložljive v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2017/2402.
23. Pri listinjenju STS, ki ni listinjenje ABCP, lahko institucije uporabijo kot dodatno informacijo tudi model denarnega toka iz naslova obveznosti, razpoložljiv v skladu s členom 22(3) Uredbe (EU) 2017/2402.
24. Če imajo originator, sponzor in SSPE sedež v tretji državi, bi bilo treba upoštevati tudi razpoložljive informacije o dokumentaciji o listinjenju, zahtevane v skladu s členom 5 Uredbe (EU) 2017/2402.

4.3 Model sredstev: metodologija za določitev pogodbenih plačil, ki se plačajo SSPE

4.3.1 Splošne določbe za modele sredstev

25. Institucije bi morale z modelom sredstev določiti vsa pogodbeno plačila, ki se plačajo SSPE in se ustvarijo s portfeljem v obdobju t , kot je navedeno v točki (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
26. Institucije bi morale kot ključne parametre uporabiti vse ustrezne informacije, ki lahko vplivajo na ta plačila, vključno z glavnico, obrestmi in, če je to primerno, pristožbinami.
27. Institucije bi morale plačila določiti na ravni posameznega posojila. Kjer je to ustrezno zaradi razdrobljenosti, se lahko napoved za vrste sredstev, kot so denarne terjatve iz trgovanja, modelira na podlagi homogenih podskupin listinjenih izpostavljenosti.
28. Denarne tokove iz nedonosnih izpostavljenosti bi bilo treba modelirati ločeno od denarnih tokov iz donosnih izpostavljenosti.

4.3.2 Metodologija za donosne osnovne izpostavljenosti

Plačila iz naslova glavnice in obresti

29. Plačila iz naslova glavnice bi bilo treba izračunati na ravni posojil ob upoštevanju pogojev, dogovorjenih med kreditojemalcem in originatorjem ali prvotnim kreditodajalcem, ki vplivajo na znesek in pogostost plačil. Zlasti bi bilo treba pri izračunu natančno upoštevati pogodbeno pogostost plačil, pričakovani znesek odplačila glavnice in s tem povezane obresti, ki bi jih bilo treba izterjati za vsako obdobje.
30. Institucije bi morale predpostaviti, da se način odplačila in obrestne mere, ki so veljavni na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, v celotni življenjski dobi posojila ne bodo spreminjali, če pogodba predvideva takšne možnosti, ki pa še niso bile izkoriščene ali sprožene. Če pogodba že predvideva, da se bodo način odplačila in/ali obrestne mere, ki bodo veljavni v prihodnjih obdobjih, spremenili na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče določiti natančno vrednost odplačila in/ali obrestne mere, ki bodo veljavni v prihodnjem obdobju, že na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, bi morale institucije upoštevati te prihodnje spremembe.

Obravnavanje obdobja obnovljivosti

31. Za namene uporabe modela sredstev za obnavljajoča se listinjenja bi morale institucije izvesti vse naslednje korake:
 - (a) Določi se načrtovano zapadlost vsake listinjene izpostavljenosti na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti.

- (b) Za vsako listinjeno izpostavljenost, ki zapade pred koncem obdobja nadomeščanja ali obdobja obnovljivosti, se načrtovano zapadlost prilagodi tako, da je enaka seštevku njene tekoče zapadlosti in najdaljše dovoljene zapadlosti izpostavljenosti, ki je primerna za vključitev v listinjeni portfelj tekom obdobja nadomeščanja ali obnovljivosti. Prilagoditve se opravijo tolikokrat, kolikor je za ta namen potrebno, kadar je trajanje prilagojene zapadlosti krajše od trajanja obdobja nadomeščanja ali obnovljivosti.
- (c) Končne zapadlosti se ne prilagodi, kadar je predvideno, da bo listinjena izpostavljenost zapadla po koncu obdobja obnovljivosti.

Predpostavke glede predčasnih odplačil

32. Institucije lahko upoštevajo predčasná odplačila, če obstaja dovolj podatkov o pretekli stopnji predčasnih odplačil za zadevno kategorijo sredstev v zadnjih petih letih v državi, v kateri so bila ta sredstva odobrena, pod pogojem, da upoštevajo najnižjo od naslednjih stopenj predčasnih odplačil:
- (a) stopnjo predčasnih odplačil, upoštevano v osnovnem scenariju glede vrednotenja predpostavk v zvezi s predčasnim odplačilom posla, z zgornjo mejo v višini 20 %;
 - (b) najnižjo preteklo stopnjo predčasnih odplačil, ugotovljeno na četrletni ali vsaj letni ravni, za zadevno kategorijo sredstev v najdaljšem razpoložljivem obdobju, ki naj bo dolgo najmanj pet let, v državi, v kateri so bila ta sredstva odobrena;
 - (c) povprečno ugotovljeno četrletno stopnjo predčasnih odplačil v celotnem času trajanja posla od njegovega nastanka, pri čemer se uporabijo najmanj enoletni podatki.

Predpostavke glede prihodnjih neplačil

33. Če so izpostavljenosti del donosnega portfelja, bi morale institucije ob izračunu tehtane povprečne zapadlosti predpostaviti, da bo stopnja prihodnjih neplačil in nerednih plačil znašala nič.

Denarni račun in druge naložbe

34. Institucije ne bi smele upoštevati prihodkov, ki izhajajo iz depozitnega računa in drugih kratkoročnih naložb, izvedenih s strani subjekta s posebnim namenom pri listinjenju.

Pogodbeni dogovori o listinjenih izpostavljenostih

35. Institucije bi morale upoštevati pogodbene dogovore, ki jih je sklenil izdajatelj in so namenjeni zmanjševanju tveganja listinjenih izpostavljenosti.

36. Institucije bi morale za vsak dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti predpostaviti, da plačila med pogodbenima strankama v preostalem obdobju veljavnosti pogodbe ostajajo nespremenjena in na ravni kot so znašala na dan izračuna, tudi če pogodba predvideva možnosti, ki še niso bile izkoriščene ali sprožene. Če pogodba že predvideva, da se bodo plačila, ki se nanašajo na prihodnja obdobja, spremenila na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno vrednost ustreznega plačila določiti že na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, bi morale institucije upoštevati te prihodnje spremembe.
37. Če so plačila med pogodbenima strankama vezana na nepravilne hipotetične vrednosti, ki jih je mogoče izračunati v skladu z določbami o modelu sredstev iz tega razdelka, bi bilo treba prihodnja plačila prilagoditi tako, da odražajo pričakovano gibanje teh hipotetičnih vrednosti.

Pogodbeno dogovorjeni sprožilci v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi

38. Če je prišlo do sprožilnega dogodka, bi morale institucije upoštevati pogodbeno dogovorjene sprožilce, ki so od dneva sprožitve spremenili denarni tok iz listinjenih izpostavljenosti. Če se bodo pogodbeno dogovorjeni sprožilci izvajali na določen dan v prihodnosti na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno spremembo prihodnjega denarnega toka določiti na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, bi morale institucije upoštevati tudi te prihodnje sprožilce.

4.3.3 Metodologija za nedonosne izpostavljenosti

39. Za plačila iz naslova glavnice in obresti v zvezi z izpostavljenostmi, ki ob izračunu tehtane povprečne zapadlosti niso donosne, bi bilo treba predpostaviti, da je njihova vrednost med celotnim trajanjem listinjenja enaka nič.

Predpostavke glede stopnje poplačljivosti

40. Če je institucijam dovoljeno, da za del listinjenih izpostavljenosti uporabljajo lastne ocene izgub ob neplačilu (LGD) v skladu z zahtevami dela 3 naslova II poglavja 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morale za te listinjene izpostavljenosti kot stopnjo poplačljivosti uporabiti vrednost 1, zmanjšano za LGD.
41. Institucije bi morale za listinjene izpostavljenosti, ki niso listinjene izpostavljenosti iz odstavka 40, kot stopnjo poplačljivosti uporabiti vrednost 1, zmanjšano za povprečno preteklo stopnjo izgube v zadnjih petih letih, ugotovljeno za zadevno kategorijo sredstev v državi, v kateri so bila ta sredstva odobrena. Če informacije o teh polnih petih letih niso na voljo, bi bilo treba uporabiti najvišjo ugotovljeno preteklo stopnjo izgube. Če nobena izmed teh informacij ni na voljo iz zanesljivih virov, kot so hipotekarna združenja v primeru hipotekarnih kreditov ali bonitetne agencije z evidencami podatkov, ki zajemajo dolgo časovno obdobje, bi morale institucije za nadrejene listinjene izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno, in za listinjene izpostavljenosti na drobno uporabiti 50-odstotno

stopnjo izgube, za nenadrejene listinjene izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno, pa 100-odstotno stopnjo izgube.

Predpostavke glede časa izterjave

42. Če je institucijam dovoljeno uporabljati lastne ocene LGD v skladu z zahtevami dela 3 naslova II poglavja 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morale pri času izterjave upoštevati predpostavke glede povprečnega obdobja izterjave, ki ga uporabljajo pri oceni LGD v svojih modelih za oceno neplačil. Ostale institucije bi morale predpostaviti, da se za čas izterjave šteje povprečno preteklo obdobje izterjave v zadnjih petih letih, ugotovljeno v okviru iste kategorije sredstev in v državi, v kateri so bila ta sredstva odobrena. Če te informacije niso na voljo, bi bilo treba namesto tega uporabiti najdaljše ugotovljeno preteklo obdobje izterjave. Če nobena izmed teh informacij ni na voljo iz zanesljivih virov (npr. nacionalnih hipotekarnih združenjih v primeru hipotekarnih kreditov ali bonitetnih agencijah z evidencami podatkov, ki zajemajo dolgo časovno obdobje), bi morale institucije predpostaviti, da bodo vse izterjave izvedene ob končni zakonski zapadlosti posla.

4.4 Model obveznosti: metodologija za določitev pogodbenih plačil, ki jih SSPE plača imetnikom tranše pri tradicionalnem listinjenju

4.4.1 Splošne določbe o modelu obveznosti

43. Vse vhodne spremenljivke, uporabljene v modelu obveznosti, bi morale natančno upoštevati pogodbene pogoje posla, določene v dokumentaciji o poslu listinjenja, ki vključuje, vendar ni omejeno na:
- (a) vse ustrezne informacije o tranšah, kot so končni zakonski rok zapadlosti, pogostost plačil, kuponska obrestna mera, obresti, glavnica in hipotetični zneski tranš;
 - (b) ključne strukturne lastnosti, kot so vrstni red plačil in s tem povezani sprožilci;
 - (c) pogodbe o varovanju pred tveganjem, strukturne mehanizme zavarovanja, stroške in pristojbine.
44. Opcijske pogodbene lastnosti, razen vgrajenih nakupnih opcij iz točke (g) člena 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki bi skrajšale zapadlost tranše, se ne bi smele upoštevati.

4.4.2 Določitev skupnega zneska, ki ga plača SSPE

Splošna načela za določitev skupnega zneska denarnih tokov

45. Institucije bi morale izračunati skupni znesek denarnih tokov, ki ga plača SSPE za vsak datum plačila. Institucije bi morale uporabiti rezultat, dobljen z uporabo modela sredstev, ki je opredeljen v razdelku 4.3, ter ga prilagoditi tako, da se upoštevajo vsi denarni tokovi, ki izhajajo iz pogodb o varovanju pred tveganjem in strukturnih mehanizmov zavarovanja, če je to primerno, ter pristojbine in stroški, ki bodo nastali SSPE, pred razporeditvijo pogodbenih plačil med tranše, kot je določeno v tem razdelku.

Prilagoditve

46. Pri izračunu skupnega razpoložljivega zneska denarnih tokov, ki ga plača SSPE, bi bilo treba upoštevati pogodbe o varovanju pred tveganjem, ki jih sklene SSPE za kritje neuskklajenosti plačil med denarnimi tokovi, ustvarjenimi z osnovnimi izpostavljenostmi, in denarnimi tokovi, ki se plačajo imetnikom tranše. Te prilagoditve bi morale, če je to primerno, vključevati odlive in prilive iz valutnih in obrestnih zamenjav.
47. Institucije bi morale vključiti tudi dejanske denarne tokove, ki izhajajo iz uporabe strukturnih mehanizmov zavarovanja, namenjenih zagotavljanju, da so glavnica in obresti, ki jih je treba plačati v okviru tranš, v celoti in pravočasno plačane, če je to primerno, kot so odlivi ali prilivi, ki izhajajo iz okvirnega likvidnostnega kredita, rezervnega sklada ali mehanizma zajemanja presežnega razmika.
48. Institucije bi morale prilagoditve iz odstavkov 46 in 47 vključiti le:
 - (a) če je bila uporabljena pogodba o varovanju pred tveganjem ali strukturni mehanizem zavarovanja in ta vpliva na skupni znesek, ki ga je treba plačati. V tem primeru bi se morale institucije zanašati na dejanske evidentirane podatke, veljavne na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti;
 - (b) če bodo veljavne na določen dan v prihodnosti na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno spremembo denarnega toka v prihodnjem obdobju določiti že na dan izračuna zadevne tehtane povprečne zapadlosti.

4.4.3 Razporeditev pogodbenih plačil med imetnike tranše

49. Pri razporeditvi plačil med imetnike tranše bi bilo treba ustrezno upoštevati pogoje iz pogodbenega dogovora o poslu listinjenja, veljavne na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti.

Obravnava strukturnih lastnosti

50. Pri modeliranju denarnih tokov iz naslova obveznosti bi bilo treba upoštevati vse strukturne lastnosti posla, ki urejajo razporeditev plačil med imetnike tranše. Te lastnosti bi morale vključevati zlasti pogodbeni pravila glede vrstnega reda plačil, profil odplačevanja vrednostnih papirjev in morebitne spremembe po uporabi sprožilca.

Vrstni red plačil

51. Plačila bi se morala vsakemu imetniku tranše dodeliti v skladu s pogodbenimi pravili glede vrstnega reda plačil, ki bi morala natančno določati vrstni red, po katerem se odplačajo vrednostni papirji vsake posamezne tranše, in časovni okvir, v katerem se plačila dodelijo.
52. Poleg tega bi bilo treba, če je to primerno, pri določanju odplačila vsakega vrednostnega papirja upoštevati obstoječa pravila glede nadomestitve okvirnega likvidnostnega kredita

po delnem ali celotnem črpanju, odplačevanja rezervnega sklada in vodenja knjige izgub iz glavnice osnovnih izpostavljenosti („principal deficiency ledger“).

Profil odplačevanja

53. Odplačevanje vrednostnih papirjev tranše bi bilo treba upoštevati v modelu obveznosti. Model obveznosti bi moral natančno upoštevati pravila odplačevanja, veljavna za vsak vrednostni papir, kot so določena z vrstnim redom plačil v skladu z dokumentacijo o poslu ob izračunu tehtane povprečne zapadlosti.

Sprožilci

54. Pogodbeni sprožilci, ki spreminjajo denarne tokove v okviru posla, bi se morali v modelu obveznosti upoštevati le, kadar so aktivirani na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti.
55. Za sprožilce, ki temeljijo na uspešnosti osnovnih izpostavljenosti, kot sta stopnja nerednosti plačil in stopnja izgube, ali na hitrosti predčasnega odplačevanja osnovnih izpostavljenosti, se ne bi smelo predpostavljati, da so aktivni, razen če dejanska uspešnost na dan izračuna izpolnjuje vnaprej določene pogoje. Vendar, če se bo pogodbeno dogovorjen sprožilec uporabljal na določen dan v prihodnosti na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno spremembo denarnega toka v prihodnjem obdobju določiti že na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, bi morale institucije upoštevati te prihodnje spremembe.

Obravnava opcijskih lastnosti

56. Opcijske pogodbene lastnosti, kot so nakupne opcije s stopnjevanjem („step-up calls“), prodajne opcije, regulativne nakupne opcije, opcije predčasnega odpoklica („time calls“) in davčne nakupne opcije, ki bi skrajšale zapadlost vrednostnega papirja, se ne bi smele upoštevati.
57. Z odstopanjem od prejšnjega odstavka se lahko upoštevajo vgrajene nakupne opcije v skladu s točko (g) člena 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki dovoljujejo predčasni odkup vrednostnih papirjev pred popolnim odplačilom listinjenih izpostavljenosti.

4.5 Metodologija za določitev pogodbenih plačil v okviru tranše pri sintetičnem listinjenju

4.5.1 Splošna načela za določitev zneska denarnih tokov

58. Institucije bi morale določiti pogodbeno plačila, ki jih originatorju plačajo kreditojemalci iz naslova osnovnih izpostavljenosti, z uporabo enake metodologije, kot se uporablja za donosne izpostavljenosti pri tradicionalnem listinjenju in je opredeljena v razdelku 4.3. Pogodbena plačila bi morala biti pogodbeno plačila, ki jih je treba razporediti med tranše v skladu s pogoji posla. Predčasna odplačila bi bilo treba izključiti.

59. Institucije bi morale pogodbeno plačila iz odstavka 58 razporediti med tranše tako, da se znižajo njihovi neporavnani zneski, in v skladu z razporeditvijo, določeno v pogojih posla. V pogojih bi se morala ta razporeditev natančno upoštevati ob izračunu tehtane povprečne zapadlosti. Če ta razporeditev v pogojih ni jasno določena, institucije ne bi smele uporabiti pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
60. Institucije bi morale pogodbeno plačila iz naslova premij, ki jih plača originator, določiti v skladu s pogodbenimi pogoji posla, opredeljenimi v dokumentaciji o poslu listinjenja.
61. Če so pogodbeno plačila iz naslova premij odvisna od neporavnane zneska tranš, ki so povezane s kreditnim zavarovanjem, bi morale institucije modelirati neporavnani znesek tranše za prihodnja obdobja do končnega zakonskega roka zapadlosti v skladu s tem razdelkom.

4.5.2 Odplačilo

62. Institucije bi morale določiti neporavnani znesek tranš ob upoštevanju sistema odplačevanja, določenega v dokumentaciji o poslu, in predpostaviti, da se sistem odplačevanja tranš, ki se uporablja na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, uporablja v celotnem času trajanja posla.
63. Če dokumentacija o poslu že predvideva, da se bo sistem odplačevanja, ki se bo uporabljal v prihodnjih obdobjih, spremenil na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno prihodnjo vrednost odplačila določiti že na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti, bi morale institucije upoštevati te prihodnje spremembe.

4.5.3 Sprožilci

64. Če jamstvo ali pogodba vključuje sprožilec, zaradi katerega se sistem odplačevanja na podlagi določenih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni (npr. uspešnost listinjenih izpostavljenosti), spremeni iz enega sistema v drugega (npr. iz sorazmernega v zaporedno odplačevanje), se ta sprožilec ne bi smel upoštevati, razen če je že aktiviran na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti. Vendar, če se bo sprožilec uporabljal na določen dan v prihodnosti na popolnoma vnaprej določen način, tako da je mogoče natančno spremembo denarnega toka v prihodnjem obdobju določiti že na dan izračuna zadevne tehtane povprečne zapadlosti, bi ga morale institucije upoštevati.

4.5.4 Opcijske lastnosti

65. Če ima originator opcijo, da prekine zavarovanje, pogoji posla pa vsebujejo pozitivno spodbudo za originatorja, da zaključi posel pred pogodbeno zapadlostjo, bi moral kot zapadlost zavarovanja upoštevati prvi datum, na katerega se lahko ta opcija uveljavi, sicer bi moral šteti, da taka opcija ne vpliva na zapadlost zavarovanja.

66. Institucije lahko upoštevajo vgrajene nakupne opcije, ki so skladne s točko (f) člena 245(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki dovoljujejo predčasen odkup vrednostnih papirjev pred popolnim odplačilom listinjenih izpostavljenosti.

4.6 Spremljanje in izvajanje pristopa WAM

4.6.1 Prilagoditve modela

67. Modele, ki se uporabljajo za izvajanje pristopa WAM, bi bilo treba spremljati in jih po potrebi posodobiti, da bi se upoštevale:
- (a) vse spremembe ključnih parametrov, vključno z neporavnanim zneskom vrednostnega papirja, statusom sprožilcev in uspešnostjo posla, ter
 - (b) vse druge pomembne spremembe posla, vključno s prestrukturiranjem vrednostnih papirjev ali osnovnih izpostavljenosti.

4.6.2 Uporaba podatkov, ki jih zagotavljajo tretje osebe

68. Institucije bi morale storitve tretjih oseb v zvezi z zagotavljanjem podatkov uporabiti le, če so izvedle ustrezen skrbni pregled, s katerim je zagotovljena skladnost ravnanja te tretje osebe s temi smernicami. Za ta namen lahko institucije upoštevajo oceno zunanjega neodvisnega revizorja, ki ima dokazljivo strokovno znanje na področju modeliranja denarnih tokov in temeljito pozna vsebino listinjenja.

4.6.3 Modeli, ki jih zagotovijo tretje osebe

69. Institucije bi morale storitve tretjih oseb v zvezi z zagotavljanjem modelov uporabiti le, če so izvedle ustrezen skrbni pregled ter potrdile, da je ravnanje zadevne tretje osebe skladno s temi smernicami ter ima ta oseba ustrezno raven strokovnega znanja na področju modeliranja denarnih tokov in poglobljeno razumevanje vsebine listinjenja. Za ta namen lahko institucije upoštevajo oceno zunanjega neodvisnega revizorja, ki ima dokazljivo strokovno znanje na področju modeliranja denarnih tokov in temeljito pozna vsebino listinjenja.

4.6.4 Notranji modeli

70. Za model sredstev in model obveznosti, ki ju razvijejo institucije za izračun tehtane povprečne zapadlosti, bi bilo treba izvesti prvi pregled, ki je lahko bodisi neodvisni notranji pregled bodisi zunanji pregled, ki ga izvede neodvisni revizor. Da bi bil notranji pregled neodvisen, bi oceno morale izvesti osebe, ki je neodvisno od osebja, odgovornega za zasnovano ali razvoj modela. Notranji in zunanji revizor bi morala imeti dokazljivo strokovno znanje na področju modeliranja denarnih tokov in temeljito poznati vsebino listinjenja.

4.6.5 Pregled kakovosti

71. Institucije in tretje osebe, ki zagotavljajo modele bi morali imeti strokovno znanje in zmogljivosti za vzdrževanje modela denarnih tokov, ki ustrezno odraža prevladujoče značilnosti osnovnega portfelja in posla na dan izračuna tehtane povprečne zapadlosti.
72. Doslednost in zanesljivost modela sredstev in modela obveznosti bi moralo vsako leto na podlagi vzorca pregledati osebje institucije, ki ni odgovorno za zasnovo ali razvoj modela v primeru notranjih modelov ali za notranjo revizijo. V okviru neodvisnega pregleda bi bilo treba oceniti najmanj naslednje:
 - (a) kakovost postopka zbiranja vhodnih podatkov, uporabljenih v modelu sredstev, in reprezentativnost vhodnih podatkov;
 - (b) točnost postopka zbiranja ključnih parametrov glede pogojev, določenih v dokumentaciji o poslu;
 - (c) pravilnost celotnega izračuna.
73. Na podlagi neodvisnega pregleda bi moralo osebje instituciji zagotoviti dokumentacijo, v kateri navede, ali se strinja, da sta modela sredstev in obveznosti dala veljavne rezultate, in kjer je ustrezno, poda priporočila glede prilagoditev, s katerimi bi bilo mogoče izboljšati kakovost teh modelov.

4.6.6 Izvajanje v institucijah

74. Institucije bi morale pristop WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 dosledno uporabljati pri vseh pozicijah v listinjenju, ki spadajo k istemu poslu listinjenja.
75. Če se pristop WAM uporablja za določitev kapitalskih zahtev za pozicije v listinjenju v skladu s pristopom SEC-IRBA ali SEC-ERBA, bi se morala tehtana povprečna zapadlost vsake pozicije v listinjenju, kot je določena za zadevno tranšo, izračunati in posodobiti najmanj vsako četrletje.
76. Če institucije zapadlost pozicije v listinjenju določajo z uporabo pristopa WAM iz točke (a) člena 257(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morale ta pristop uporabljati dosledno in v skladu s členom 257(2) omenjene uredbe, dokler so imetnik te pozicije v listinjenju. Izjemoma bi morale biti institucijam dovoljeno, da prenehajo uporabljati pristop WAM, kadar se končni zakonski rok zapadlosti skrajša na manj kot eno leto.